Any XXX — Vendrell, 16 de Febrer de 1935 — Número 1505

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2'00 ptes; Fora, 2'25; Extranger, 3'00
Número corrent, 20 céntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 20 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo concertado

Inevitablement cal reaccionar

La present situació, mirada serenament i sense deixar-nos endur per cap romanticisme, ni tampoc per altra inquietut que la produida per la necessitat del viure, és de les més desconcertants que recordem. Tot està trasbalsat, tot amenaça misèria, res és esperançador i per enlloc es veslluma una rehabilitació ni cap claror precursora d'una nova actuació. Hem caigut molt avall en la pendent, i amb nosaltres hi ha davallat un feix de coses que hem anat apropiant-nos en la manera de viure i que no ens en sabrem, ni voldrem, desprendre'ns de cap de les maneres. Tot plegat, doncs, fa posar l'esperit en tensió depriment i en aquest estat, el més dolent per a reaccionar, ens trobem avui davant un pervindre tant embullat que fa dificil la serenor necessària per a determinar com i de quina manera emprendre de nou la imprecindible, ascenció, que tot fa creure serà més penosa que mai; però que cal emprendre amb tota urgència.

Situacions com la present exigeixen la màxima serenitat i el primer que caldria és que ens convencessim de la necessitat d'actuar cada u dintre llur esfera social i d'acord amb la manera pròpia de sentir, defugint el deixar-nos endur per el que els altres ens diguin, pensant per compte propi i buscant el contacte i la col·laboració dels que com cada u pensin. Sense aquesta sel'lecció i sense aquest mútu enfortiment, es donarà peu a nous imflaments buids que, en posar-los a la realitat pèten i s'esclafen, no deixant altre resultat que un record de coloraines i una nul·la realitat desesperançadora; i d'aquests desenganys ja n'hem viscut prous per a tornar a confiar en altres de semblants.

Tot fa creure que no és lluny el dia de fer una nova consulta a la opinió; tots sabem com han resultat mancats de prestigi real els diversos nuclis que han pretés tindre al seu costat la majoria de la opinió, degut a la manca de convenciment de l'individu, que obra més atret per la flamarada que per el caliu; i això serà també el què inevitablement succeirà una vegada més degut a que als homes ens fa molta peresa pensar per compte propi i ens deixem endur per el que diuen els altres tot i fent cas omitiu del que pensem. Aquest és el defecte humà que més ens perjudica. Per corretgir-lo caldrien veritables escoles de ciutadania, mes com que aquestes són l'enemic més temible dels que sols cerquen en la política un profit o una vanitat, no les veurem per ara i tant implantades.

Penseu per compte propi, ajunteu-vos amb els que com vosaltres pensin, feu cara serena a la situació i actueu amb ciutadania. Si això ho fes sols un petit tant per cent de la població, hauriem donat un gran pas, doncs s'hauria lograt fer bellugar àlgom la opinió veritable, que és, a fi de comptes, l'ànima dels pobles.

PI I MARGALL

Per fi hem pogut admirar el monument a l'apòstol. Diuen que degut a les circumstàncies per que atravessa la ciutat resta inaugurat sense festa oficial en honor seu, esperant-se una data adequada, per a fer-ho.

Creiem que millor data que'l passat dia 11, no se'n trobarà cap més, de tant oportuna i adequada, però tant se val! La figura titànica i assombrosa del mestre no necessita de retòriques, ni fulleraques oracions panegíriques de quants diuen estimar les seves doctrines, però que en la pràctica les deixen a recò.

No ve d'una ironia més que'l destí, volguem donar-li aquest nom, s'ha ensenyorit en pretendre desfer el que de dret pertocava en complir ràpidament, i no dilatar un assumpte que ha enverinat moltes coses.

Cap com aquest monument, de dos progectes i una pruïja d'opinions que no conduïen a res com no sigués a allargar la realització, han patentat la enveja de la impotència en pretendre empetitir la figura austera de l'home savi i bò per excel·lència.

Maquinacions i reformes d'urbanització han sigut problema vident dels ciutadans en èpoques no gaire llunyanes a la memòria de tots, però com que tot te un terme, quan s'esgoten les seves raons ve el triomf de les coses justes.

Si un monument digne d'estima i veneració hi ha a la ciutat, és aquest, car dignifica la saviesa, la dignitat, la probitat i tantes altres coses quin concretament pot reduïr-se a una paraula: humaníssim!

Pí i Margall és la figura cim a la qual cal emmirallar-se i treure'n les ensenyances pròpies que pertoquen als homes per a que aprenguem a ésser un xic més bons i més comprensius.

Les seves ensenyances són lliçons que si cada dia les recordessim tal vegada ens menarien a un port de salvació, el que, per ara, veiem bastant lluny.

En referència a l'obra perpetuina, com que no som doctes en la matèria, ens guardarem molt de qualificar quin progecte és més artístic i de rellevants mèrits. En una ocasió no es posaren d'acord persones especialitzades, no serem doncs nosaltres els qui remourem les aigües quietes de la discussió.

Si per això i sense entrar en matèria —que direm—ens és plaent el mentat monument, àgil i escaient, en forma d'obelisc, de factura senzilla i simpàtica.

I tornant a la idea primitiva, potser la cosa més ben feta és la de que hagi estat *inaugurat* sense res; (una senzilla nota d'alcaldia) perquè el bon patriota de fet ja portava dintre seu la imatge del mestre i per tant feia molt de temps que'l seu cor era un incenser per ell.

Ens hem estalviat una jornada que hauria dringat un sò cascabeleig d'opinió a cosa buida i interessada, que hauria descentrat tot un món de concuspicències per a fer-se seva una obra que, malgrat tot—trist és confesar-ho—se'ns mor a les mans.

Però com que la jòia és prou manifesta degut a l'èxit de veure realitzat quant l'ànima del vertader poble anhelava, no ens embranquem en suposicions peregrines que redundarien en velar el goig expressat.

Ennobliment de ciutat curosament sentit és un galardò que, com esplets de l'ànima, irradia en la obra del mestre de mestres En F. Pí i Margall.

ICAR

Barcelona, 13 de Febrer de 1935.

LA LLEI DE PREMSA

L'exemple viu d'Alemanya

La Llei de Premsa va neixer allí perquè hi havia una crissis de confiança del Govern vers els periòdics; ara la crissis de confiança ha passat al públic, que des de'l moment en que tots els periòdics diuen el mateix s'ha deixat de creure'ls. Però el ministre alemany, com el ministre espanyol, sap que la veritat no té més que un camí. Si el que fa el govern està bé, no pot estar bé per un periòdic de dreta, regular per un d'esquerra i dolent per un de centre. Una nació ben governada és com una orquestra, en que'ls instruments tenen que estar afinats, si no és així no es pot governar ni es pot fer res de profit.

Cert és que Alemanya sembla haver-se excedit de tant en tant, portant la uniformitat a la crítica de art, a la teatral i musical, i a més no hi ha cuidado que tals excessos puguin registrar-se en el nostre país, doncs els nostres estadistes tenen un esperit liberal i estimen a les arts. Però la lletra impresa ha arribat a ésser un obstacte per el governant. A aquest se li demana que fassi quelcom i al mateix temps li posen entrebancs en el camí. A Alemanya s'ha resolt la cosa del següent modo: de uns 3.000 periòdics que hi havia encara no n'hi ha 2.000; el nùmede lectors ha disminuit en total en uns quatre milions. En quant a la premsa berlinesa solsament, veieu la estadística que ens dona el rotatiu «El Liberal» de Madrid:

«Segons el gran diari «Telegraf», de Amsterdam publicava fa poc, que han deixat de publicar-se a Berlin 15 periòdics. Aquests periòdics tiraven en conjunt 830.000 exemplars diaris. Els periòdics que surten a Berlin son 14; aquests periòdics tiraven en el mes de desembre de 1931, 2.091.000 exemplars i en desembre de 1934, tiraven 1.583.800; és a dir, que amb la mort dels seus col·legues no guanyaren res i perderen mig milió de exemplars diaris.»

Heus ací l'exemple de Alemanya; però la llei de Premsa no ha fracassat, perquè gràcies a tant sacrifici, Alemanya va vent en popa.

S. BATET

El Butlletí - Memòria d'Antistiana

Al finalitzar el primer any de l'actuació d'aquesta secció cultural i d'esbarjo que amb tanta fè i encert ve treballant a la Unió Republicana Federal, de la Bisbal del Penedès, «Antistiana» ha donat a la llum pública un butlletí-memòria de la labor que ha desenrotllat durant aquest període i és aprofitat per incloure-li uns bells artícles dels seus socis, com també dues planes amb fotografies.

Jo, com a militant i gran entusiasta de l'esmentada joventut, potser no m'escau recorrer a aquestes planes per

a fer un comentari sobre l'esmentada publicació, però, el trovar-me actualment en terres llunyanes fa que l'immens goig que vaig tenir en rebre-la, la justícia que enclou la seva publicitat i reconeixent-se per ésser un bell número, tal volta el primer en la seva categoría que surt a la nostra comarca, fa que dirigeixi aquestes ratlles a EL BAIX PENEDÈS per a fer pública la meva felicitació a tots els elements que componen el Consell d'Antistiana i a tots a aquells que hi han col·laborat directa o indirectament.

La publicació present té d'ésser d'un gran estimul per els esperits joves que senten la responsabilitat d'ésser els homes del demà esplendorós, perquè tots ells, admirats de l'obra realitzada per Antistiana, procurin imitar-la i fins superar-la, contribuint d'aquesta manera al progrès espiritual i fins material de la nostra comarca i amb ella de Catalunya. Tenim ja a la comarca algunes agrupacions rurals d'un caire més o menys semblants a Antistiana i altres que tenint un caire netament polític tenen en els seus postulats la cultura i l'esbarjo. A totes aquestes joventuts cal principalment dirigir el butlletí, perquè a l'ensemps que'ls serveixi d'estímul per llur actuació futura, entri a formar part de les seves biblioteques on la seva lectura serà més general i per tant contribuirà al millorament intel·lectual de major nombre de persones.

El butlletí present, d'una presentació senzilla però simpàtica, inclou una quinzena de bells artícles, repartits en 40 pàgines, plenes d'espiritualitat i de consells als joves, en les quals tots els col·laboradors han desenrotllat, a mesura de les seves possibilitats, temes culturals, teatrals, històrics, socials, etc.

No m'és posible, per l'espai i temps disponible, fer una crítica de tots els artícles i jo em permeto aconsellar al lector, qne procuri llegir l'al·ludit Butlletí, doncs si és aimant dels nostres postulats, la lectura li serà ben agradosa a l'ensemps que's farà càrrec del que representa Antistiana per la cultura penedesenca i per tant catalana.

No se, per el present, l'acceptació que haurà tingut en el públic, però jo desitjaría que al menys fos proporcional a l'esforç espiritual i material realitzat, ja que de no ésser així no podria tenir la satisfacció de veure la repetició d'una publicació d'un cost tan elevat per una agrupació tan modesta.

L'enhorabona als socis d'Antistiana per el nou èxit que forçosament ha d'obtenir l'Agrupació, en bé dels apostulats de cultura i esbarjo.

FRANCESC SAUMOY

Ceuta, Febrer de 1935.

Antologia vendrellenca

Jaume Oorpinell

BONHOMIA

A Riussà tot era moviment.

Malgrat el sol anar-se'n a la posta, encara el brujit del treball durava com a plè dia. L'únic carrer del poble, que era al mateix temps carretera, s'hi veiem per aqui i per allà carros aturats, carregant o descarregant portadores. Altres carros arribaven; altres s'en tornaven per fer la darrera traginada. No hi havia casa on no estessin enfeinats de valent: els uns trepitjaven, els altres premsavem. Els que havien collit la verema verosa per mort de fer el vi a gust dels francesos, ja estaven trascolant... I allà sentint picarols dels matxos que treginaven a bast, allí cants i rialles, mes enllà el clic-clec de la premsa moderna, i ensà els grinyols de la anticuada premsa de lliura, feia bó ben bó, d'estar-hi. Aquell aire saturat amb l'aroma del most en descompondre's, amb quina joia, l'aspiraven els alegres vermadors!... Tot el poble era felis....

Tot el poble no... Al capdevall del carrer hi havia una casa amb les portes barrades ja. Les gallines ja eren a joc i e fidel llebrer jeia a les potes de la somera; ni un petit soroll, ni un alé de vida. Mes per la xamenèia, el fum s'hi enlairava; un fum esclarissat, com si en eixir a l'espai s'hi deixatès en els raigs del sol ponent. Aquell fum feia pensar en una llar honrada de pagesos que, tot refent-se del fred primerenc conversaven amb santa pau i alegria. Però res més lluny de la veritat...

Un tió cremava sota l'olla i l'olla bullia, bullia tot esperant en va ésser traslladada a la taula; ningú se'n recordava del menjar.

Arraulits, arreconats a l'angle de les parets, sobre un banc corcat i coix, sèien els dos vells, tristos, silenciosos inmvomils. Així mateix l'hereu i la jove, asseguts a l'ascó callaven el seu sufriment tot estrenyent-se les mans com per comunicar-se la valor que ni un ni altre tenien... Tot eraquietut. Sols se sentia, suau, sort, el gluc gluc de l'olla que ja bullia amb dificultat per manca d'aigua, cada vegada atravessaven més lentament aquella massa, que era ja una pasta homogènia, i el burgit anava mimvant, mentre una fetor de fècula cremada comensava a espargir-se per tota la casa. Ells no n'hagueren esment. Una hora atrapava l'altra, i ells sempre callats, pensatius, immovils....

* * *

Quan el cel comensava a espessir-se amb les primeres ombres de la nit, collidors i collidores al darrera de matxos i carros caminaven cap a Riussà. Xicots i mosses, desembrassats de cistelles i falsons que jèien dintre els carros, feien via, riu que riuràs. Quants casaments en gestió per a després del vermar!

—Sabeu que hauriem de fer avui?—digué un, el més gat de la colla

—Què?—respongueren tots.

—En lloc de dormir, avisar el Joan del *Curdión* i ballar fins a mitja nit.

—Visca—varen contestar uns quants. Però al mateix temps altres van oposar-s'hi.

—Bé i per què—feien les mosses i xicots.

—Perquè....—contestà un dels contradictors—perque s'ha de respectar el dolor d'aquells desgraciats.

—No sé rès! No sabem rès!—exclamaren uns collidors segarretes que aquell dia mateix havien arribat a Riussà.

—Doncs ja vos ho contaré.

A cal Solanes, una casa que hi ha al capdevall del poble, ja fa un quant temps que es varen endeutar amb un mal home de ciutat, amb un escanya pobres per poguer comprar el soldat del cabaler, que, pobre, Déu l'hagi perdonat, perque al poc temps de haver-li pagat els diners al govern, agafà una malaltia d'aquestes tant dolentes... els tifuls em sembla que'n diuen, i s'en va fer la vina. Fa dos anys d'això. L'any passat calculaven pagar la meitat, almenys, del deute després de la collita però aquesta fou tan curta que amb prou feines n'hi hagué per la contribució. Ells patien molt, perquè pagaven un interès que no més el fan pagar els lladres. Enguany, temerosos de que aquell mal home els embargués, van resoldre pagar-li tot amb el que fessin de la collita, que es presentava molt bé i amb la venta de la somera i de la vinya si no hi havia altre remei; però estaven de mala sort! Vet aqui que el dia de la Mare de Déu, amb aquells aiguats tant horrorosos, el riu va sortir de mare i entrà a la seva vinya, fent-els-hi matbé tot, tot....

—Pobre gent; i aqnell mal home?...

—Oh espereu-vos que no he pas acabat.

Amb tot això l'hereu tenia un nenet de quatre anys, ros, bonic com un angelet, més viu que una centella, que era l'únic consol i l'alegria de la casa, Doncs fa tres dies que, de cop i volta se'ls posà malalt.... Què serà? què tindrà?... i mireu al mateix dia al vespre

"Banco de Vizcaya"

Casa Central: Gran Via, 1-BILBAO

Capital autoritzat: 100.000.000'— Capital subscrit: 60.000.000'—

Reserves: 57.626.577'50

Balanç en 31 de Desembre: 2.118.788.153'17 ptes.

Aquest Banc realitza tota classe d'operacions de Banca i Borsa

TIPUS D'INTERÉS.

Des de'l 1.er de Gener de 1935, i a virtud de la norma del Consell Superior Bancari de observancia general i obligatoria per a tota la Banca operant en Espanya, aquest Banc no podrá abonar interessos superiors als següents:

I.—COMPTES CORRENTS:

A la vista ..... 1½ % anyal

II.—OPERACIONS D'ESTALVI:

A) Llibretes ordinàries d'Estalvi de qualsevulga classe, tinguin o no condicions limitatives. 3 °/o anyal

B) Imposicions.

Imposicions a plaç de tres mesos ..... 3 °/o anyal

Imposicions a sis mesos ..... 3'60 % »

Imposicions a dotze mesos o més ..... 4 °/o »

Regiran per els comptes corrents a plaç, els tipus màxims senyalats en aquesta norma per a les imposicions a plaç.

CONSULTORI

DE

PUERICULTURA I PARTS

DE

Rafel Escofet i Mañé

ESPECIALISTA EN PARTS - Malalties de la Dona i de la Infancia

Metge de l'"Assegurança Maternal"

DIATÈRMIA

RAIGS ULTRA-VIOLETA

ELECTROTERÁPIA

MASSATGE VIBRATORI

RAIGS INFRA-ROIGS, ETC.

Visita de 11 a 1, de 3 a 4 i de 7 a 8

i a hores convingudes

Diumenges i dies festius, de 9 a 1

(El dijous a la tarda no hi ha visita)

Teléfon 49

VENDRELL

TUPINAMBA

La **S. A. Tupinamba,** primera en el seu ram, ha instal·lat pel seu compte un establiment original en el carrer de Jaume Ramon, 1, amb servei ràpit dels seus famosos Cafés i Xocolates a preus molt baixos donada sa calitat superior i, a més, amb regals d'objectes ùtils per a la llar.

Compri V. un paquet i quedarà client assíduu

se'ls va morir del garrotillo.

I demà, de bon matí diu que aquell mal home i dos o tres galifadeus més, farà cap amb una tartana per embargar-los-hi tot: somera, vinya, casa...

* * *

El dia comensava a clarejar. Vora la llar restaven encara els Solanes abatuts amb el pensament fixe amb la desgràcia; però la seva tristesa tirava més cap a la conformació que cap a la ira, perquè recordaven més al fillet mort i al cel que no pas al mal home i a la misèria.... Pensaven... De sobte, un colp a la porta i els lladrucs desaforats del goç trencaren aquell silenci, que era santíssim.

—Han trucat—va fer l'hereu.

—Si.

—Quí deurà ésser a aquestes hores.

—Per amor de Déu—cridà una veu dèbil des de'l carrer.—Dos dies que no he menjat res i hem moro!

—Que Déu us ampari—contestà l'hereu—Res podem donar-vos; som tant pobres com vos.

—No! no! obra—va dir el vellet tot aixecant-se—Encara tenim tot un pà sencer; ves, corre, obra.

El fill obeí. Separà la barra, feu caure la balda, donà una volta a la clau i obrí de bat a bat, donant entrada a un pobre vell mendicant que, certament es moria de fam.

L'hereu es tombà cap al seu pare i el vegé acostar-se amb mig pà i a les mans una caixeta.

—Mengeu, bon home; i aquí teniu dugues pessetes per arribar amb menys pena allà on aneu. Aquestes dugues pessetes són la meitat de la nostra fortuna... Són de la guardiola del nen.... Preneu-les.... Reseu pel nostre fillet.

El pobre sortí tot plorant amb el pà sota el braç i amb les monedes sobre el palmell de la mà, no gosant cloure-la, boi dubtant de si aquell diner l'havia d'admetre.

Entretant ja s'havia fet gran dia. Els galls es responien uns als altres; els aucellets ja ensajaven ses tendres cançons, les flors es disposaven a descloure llurs hermosos càlzers per omplir l'espai d'aromes suavissimes.... I avall, muntanya enllà, se sentien els cascabells i campanetes d'una tartana que s'acostava....

EL BAIX PENEDÈS admet, en principi, la col·laboració expontània de tots aquells que vulguin honorar-lo amb llurs escrits, que son cordialment acollits, repassats ortogràficament publicats, sempre que siguin curts, tinguin interés periodístic i encaixin dintre les normes generals del periódic. No es tornen els originals, publicats o no.

ESPECTACLES

Cal reconeixer que encara s'escriuen obres teatrals amb la suficienta traça per a interessar al públic; no tot està perdut en el teatre. El passat diumenge ens poguerem convencer de aqueixa esperançadora afirmació en trobar-nos, en el Tívoli, enfront de una ben discreta companyia de declamació, al cap de la qual hi figura el conegut primer actor Alexandre Nolla. Posaren en escena, com ja diguerem aquí, la comèdia en tres actes, *Madre Alegria*, la qual venia precedida de un gros renom. L'obra realment s'ho val, car, amb elements ben senzills s'hi desenrotlla una trama que manté, en l'espectador, la satisfacció de trobar-se en el teatre. L'optimisme, que amb una gran naturalitat, d'ella es desprèn, va des del títol fins a la darrera escena, malgrat desenvolupar-se tota ella en un ambient prou depriment: una saleta de pás en una Casa de Maternitat. Tothom, allí, és comprensiu; i com que está escrita amb certa vibració en els conceptes, i els personatges, fins els epissòdics, tenen una virior encomanadiça, resulta esser un cant a la vida fins per aquells que desconeixent el seu passat, (i amb major motiu els que en aquest cás es troben, car estan deslligats del pès mort de l'antigor,) es disposen a fer el seu camí amb el cap alt i el cor nèt. I com que la companyia de la senyora Callejas la porta a un trèn gairebé magnífic, els aplaudiments abundaren, i la satisfacció fou general.

A la nit posaren *La Papirusa*, altra comèdia d'èxit que encara es representa a Barcelona, i que donà motiu a la titular de la companyia—senyora Maria Calleja—de demostrar que és una excel·lent actriu. L'obra és de més envergadura que la de la tarda; decorats, moblatge, trajos de luxe, doncs ella es desenvolupa en un ambient de l'alta societat; però li manquen aquells tòcs sentimentals que, sense caure en cursileries, tan ajuden a fer-se interessant la «bonica» comèdia *Madre Alegria*. Foren ben aplaudits els executants, i molt celebrada la presentació.

REFRAN

PAPER REBUT

Deixa l'espasa i agafa l'esteva de l'arada.

Sota aquest títol acabem de llegir un interessant reportatge de les activitats de Mustaphà Kemal Paixà, publicat a «Agricultura i Ramaderia», en el qual hom pot constatar la força de voluntat d'un poble que vol redimir-se amb el treball, en les hores de pau.

En el mateix número d'aquesta revista, s'insereix un altre article, «Necessitat d'una política social agrària; importància de la contractació agrària», que és talment el complement del reportatge anterior, en el qual s'hi marquen unes directrius per a la pau i prosperitat de l'agricultura nostra.

Además, entre altres articles interessants, s'hi tracta de la salvació de la nostra viticultura, incrementant la producció de raïm de taula i com aliment.

L'administració d'aquesta revista, tramet un número de mostra a quí ho sol·liciti a Trafalgar, 76, Barcelona.

—També hem sigut favorescuts per la Revista Financiera que publica trimestralment el Banc Hispano Colonial, així com un elegant fullet amb diferentes fotografies del dit establiment bancari.

LA COL·LECCIÓ

"EL NOSTRE TEATRE"

Preparatius per a commemorar el seu aniversari. El concurs d'obres còmiques. L'obra que acaba de publicar i la de próxima aparició.

L'empresa editora d'aquesta publicació, cal dir ho tot seguit: posa un veritable amor en la seva tasca enaltidora de la nostra escena; sempre aprofita l'avinentesa per fomentar el teatre català. Ara en donarà una nova prova amb motiu del primer aniversari de l'aparició de «El nostre teatre», el qual es complirà el mes que ve, prepara una sessió teatral a Barcelona. Naturalment, l'obra que es representarà serà una de les publicades per aquesta col·lecció, des del número 1 al 24, que són els que formen una anyada. Quina obra, però, cal que sigui l'escollida? La Direcció de «El nostre teatre» vol que això ho determinin els lectors. Perquè aquesta iniciativa sigui un fet, en el número vinent de «El nostre teatre» que sortirà el dia 15 del mes que som, hi haurà la corresponent papereta de votació, en la qual caldrà que els qui vulguin prendre part al plebiscit teatral, la trametim a la Redacció de «El nostre teatre», instal·lada a Barcelona, carrer d'Urgell, 155, 2.º 2.ª degudament signada, fent-hi constar l'adreça del votant i el titol de l'obra per ell escollida. Tots els votants tindran dret *a assistir gratuitament* a la sessió teatral que es celebrarà per commemorar el primer aniversari de l'aparició de «El nostre teatre»

Una altra prova de l'afany de fomentar el teatre català que sent l'empresa editora de «El nostre teatre» és el concurs d'obres còmiques inèdites, en tres o mes actes, que té convocat per tal d'encoratjar els autors catalans perquè escriguin obres còmiques d'ambient modern, tota vegada que el repertori actual és totalment arcaic. Ha establert un premi de dues-centes cinquanta pessetes per a la millor obra que es presenti al concurs i deu mencions honorífiques per els demés que la segueixen en mèrit, a

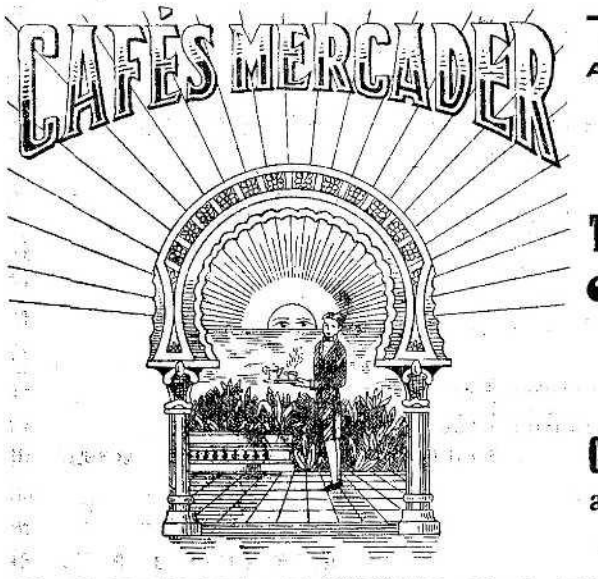
"TINGUI CASA PROPIA"

Terrenys a plaços
Fàbriques a plaços
Granges a plaços

Construim sens fiador, en la Capital o Provincia desde 6 mil a 600 mil pessetes, i desde 600 pessetes entrada, i en lletres desde 50 pessetes mensuals.

"EDIFICACIONES MANCOMUNADAS"
Muntaner, 254, junt a Diagonal-Telèfons 78829 i 73146

"TINGUI CASA PROPIA"

TORREFACCIÓ
AUTOMÀTICA PERFECTA

CLASSES DE GRAN RENDIMENT
~ per a Cafés i Bars ~

Tipo especial per a cafetera
"Exprés"

Cafeters, Bars i Ultramarins
acrediteu vostres establiments
SERVINT

CAFES MERCADER ~ Telèfon 38 ~ VENDRELL

més de l'obligació, que s'imposa l'empresa editora, de publicar l'obra premiada i los «mencionados», d'acord amb el que s'esmenta en les bases del concurs, inserides en els números 13 i 15 de «El nostre teatre». Cal reconeixer que les obres còmiques plauen força al públic i que si la majoria dels nostres autors orienten llur producció en aquest sentit, trobaran una font inesgotable d'ingresos. Augurem que aquest concurs, el termini d'admissió d'obres del qual finarà el dia 28 d'aquest mes, es veurà molt concorregut.

Amb el número que acaba de sortir, són vint-i-tres els números que porta publicats «El nostre teatre», els quals només contenen obres que mai no havien estat editades i que constitueixen, per a les companyies professionals i les amateues una vuluosa reserva per renovar llur repertori.

El darrer volum de «El nostre teatre» conté la divertida comèdia en tres actes «La família Bartolí», de Lluis Elias, l'afortunat autor de «Madame».

Per el número vinent, que sortirà el dia 15 del mes que som «El nostre teatre», anuncia la publicació de l'obra en prosa «L'Ombra», del prestigiós literat Ambrosi Carrion.

En resum, les orientacions que segueix l'empresa editora i les activitats que desenvolupa són del tot beneficioses per enaltir el teatre català.

ESPORTIVES

CICLISME

Torneig Copa Antoni Cano

En aquesta prova l'equip local obté el primer triomf

Com a inauguració de temporada, la direcció del nostre Velódrom organitzà com ja veniem anunciant, la primera prova d'aquest torneig en la que l'equip vilafranquí i el del Club d'Esports local dirrimiren llurs forçes.

El programa consistí en tres proves, una iddividual a 200 voltes, una a l'Australiana i altre d'eliminació.

L'equip local fou vencedor l'individual per mitjà de Rafecas, l'australiana per Lloret i en la d'eliminació, Farré del Vilafranca.

El resultat de la primera, és com segueix:

Rafecas	19 punts		Club d'Esports	
Montserrat	4	»	»	»
Martí	8	» a 1 volta	»	»
Fortuny	2	» a 1	»	Penya Vilafranca
Sans	2	» a 2 voltes	»	»
Morasó	0	» a 10	»	»

Es retiraren Lloret, del Club d'Esports i Farré del Vilafranca.

Resultat de la Australiana:

1. Lloret del Club d'Esports
2. Farré » Vilafranca
3. Rafecas » Club d'Esports
4. Fortuny » Vilafranca

I la d'eliminació en fou vencedor Farré, del Vilafranca, seguit de Rafecas, Martí, Montserrat, Sans, Morató i Lloret.

Assistí a aquestes primeres proves no molt públic, motivat sens dubte per el fred crudissim que durant aquella tarda regnà; n'obstant el públic en sortí molt satisfet.

Vertaderament en aquest dia es posaren a prova els aficionats al ciclisme, puig cal dirho així davant aquella tarda inclement.

—

FUTBOL

Llorenç del Penedès

F. C. Llorenç del Penedès, 2

F. C. Vendrell, 2

Homenatge a R. Sicart

Amb motiu de tenir de cumplir el servei militar l'equipier del Llorenç primer i del Vendrell després en Ramon Sicart, els directius del Llorenç població nadiua de l'homenatjat, volgueren retre-li una festa de simpatia consistent en un benefici i homenatge fent que'ls dos equips per ell defensats es disposesin a cel·lebrar un encontre; i aquest tingué lloc el passat diumenge. Així fou i talment semblà que'l resultat també es volgués associara la festa fent un empat a dos tantos.

El F. C. Llorenç recordarà sempre amb gratitut la adhessió expontània del F. C. Vendrell en aquest homenatge benèfic, doncs els vendrellencs prengueren part en aquell acte sufragant-se els gastos de desplaçament, cosa que'ls visitats agrahiren de tot cor.

El partit fou animadíssim, doncs a la millor tàctica de joc ràs del Vendrell, el Llorenç hi emprà amb entussiasme el joc alt que en algunes ocasions feu passar greus moments a la porta vendrellenca.

Durant la primera part el Llorenç marcà dos gols per mitjà d'Artís, deguts a un pàs de Galofré el primer i d'un angle magnífic de Sonet, el segon; per un del F. C. Vendrell, obtingut d'un tret ràs de Diaz que donà el primer empat. Durant la segona part dominà més el Vendrell, producte del cansanci del Llorenç, obtenint els vendrelleucs l'empat definitiu en una internada de Guinovart.

Es destacaren sobre manera Sicart i Galimany, del Llorenç, així com Salvó, que fou el millor dels equipiers vendrellencs. Els demés ho feren molt bé.

A les ordres de Palau, que feu un arbitratge imparcial, els equips s'afilaren així:

F. C. Vendrell: Vidal; Domingo, Giralt; Mañé, Martorell, Colet; Guinovart, Salvó, Diaz, Güell i Ivern.

F. F. Llorenç: Raventós; Sicart, Guasch; Sanahuja, Orpí, Galimany; Sonet, Miquel, Artís, Galofré i Torras.

En acomiadar a l'amic Sicart fem vots per a que li sia lleugera la seva absència i que la sort l'acompanyi en les seves actuacions. I creient interpretar el sentir d'una gran part de públic, li edressem des de aquí en nom de tots un coral ¡a reveure!

—

Per a demà s'anuncia un encontre amistós entre el Club Vilanova F. C. i el primer equip local.

BIBLIOTECA POPULAR

El resultat estatístic del mes de Gener a la nostra Biblioteca és el següent:

Lectors que han concorregut a la Biblioteca: 1.424; 275 homes, 398 dones, 508 nens i 243 nenes.

Llibres llegits: 1.847 en total; 145, de caracter general; 498, de Literatura; 83, de Belles Arts; 166, de Història i Geografia; 45, de Ciències aplicades; 55, de Dret i Ciències socials; 20, de Lingüística; 35, de Filosofia; 101, de Ciències pures; 655, de la secció infantil; 44, de Religió.

Total de lectors de revistes i periòdics: 367.

Lectors a domicili: 900; 203 homes, 452 dones, 108 nens i 137 nenes.

Llibres deixats: 1.006; 488, de Literatura; 193, de Ciències aplicades; 74, de Història i Geografia; 21, de Dret i Ciències socials; 11, de Belles Arts; 11, de Filosofia; 5, de Lingüística; 23, de carácter general; 11, de Religió; 11, de Ciències pures; 158, de la secció infantil.

Prèstec a fora vila: 106 llibres; 34, a Rodonyà; 25, a Riudoms; 22, a Gornal; 25, a Santa Oliva.

Nous lectors inscrits al prèstec: 15.

INFORMATIVES

NOVES

Continuem dintre un règim de manca de pluges, cosa que comença a inquietar la gent del camp, doncs es tem per les sembradures, sobretot les tardanes que amb la sequia de tot l'hivern no han pogut arrelar fondo. També la manca d'humitat priva de sembrar patates, amenaçant deixar sense aquest imprescindible tubèrcul als nostres pagesos.

* * *

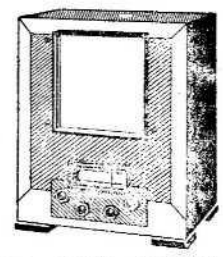
Com annnciavem diumenge passat tingueren lloc a les societats vilatanes els primers saraus de temporada de Carnaval,

Tres locals socials fent ballaruga i un teatre funcionant tarda i nit son masses coses per la densitat de població vendrellenca i clar, això havia de repercutir deixant desanimat algun d'ells, sobre tot a la nit i amb el fred que feia. Tots els símptomes són que el Carnaval quedará reduit al Centre Vendrellenc i a la Cooperativa, sobretot a aquesta darrera que avui és la que compta amb l'entussiasme de la gent jove.

* * *

He aquí un receptor
para técnicos y aficionados

MODELO DE PRECISIÓN R-440

LA VOZ DE SU AMO

diseñado para obtener el máximo rendimiento bajo las condiciones del Plan de Lucerna 1934.

Le ofrecemos una demostración y cuantos detalles desee.

Visite una de las agencias «La Voz de su Amo» y pida una demostración con el R. 440 ó R. 442. Después compárelos con el aparato suyo o cualquier otro... ¡y nos dará la razón!

JOSEP SERRA MAÑÉ
Agència «Ford» - Vendrell
Dr. Robert, 42 Telèfon 5

* * *

Dilluns passat, amb motiu de la data commemorativa de la proclamació de la primera República Espanyola, onejaren les banderes als centres oficials i també a les societats republicanes de la vila.

Al Centre Republicá Nacionalista s'hi celebrá un «xató» que va veures concorregut i molts elements del Centre Catalanista Republicá es reuniren en ápat de companyonia celebrat al Bar del Pi.

* * *

CLINICA DENTAL
Martorell
ODONTÓLEG
VISITA AL VENDRELL
Cada dia al matí de 9 a dos quarts d'una
El dimecres de les 9 matí a les 9 vespre
En divendres, no hi ha visita
DOCTOR ROBERT, 14 - TELÉF. 57

* * *

El Club d'Esports es proposa, com cada any, organitzar unes festes carnavaleres, havent-hi el propósit de celebrar una rua a la tarda del diumenge dia 24 i fer un dia de barrila el dijous gras, amb ball infantil, ball de disfreces i ball de gala a la nit.

No cal dir que la comissió nomenada ha comensat els treballs corresponents i que tots els seus components estan animats del millor entussiasme.

* * *

Diumenge, dilluns i dimarts passats, poden considerar-se els dies més freds de la present hivernada; durant els mateixos el termómetre marcà mínimes que oscilaren del zero al sís sota zero, produint fortes gelades. Després la temperatura ha anat guanyant i fins i tot ahir el vent era tebi, fent més fred dintre els locals que a l'aire lliure.

* * *

Josep Aleu Massanet
CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPANYA
— I —
ADVOCAT-PROCURADOR
Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

* * *

La baixa temperatura regnant aquests dies ha fet que's reproduíssin ben intensament els refredats i estats gripals entre els nostres conveíns, havent-n'hi hagut en bona intensitat, si be, sortosament, no revesteixen símptomes de greutat.

* * *

Dr. Escarrá - L'Arboç
RAIGS X
Excel·lents Radiografies Preus Econòmics
Consulta de 2 a 3 i hores convingudes

* * *

La directiva del Sindicat Agrícola d'aquesta vila, vistes les diverses ofertes fetes per alguns patrons del ram de construcció a fi de emprendres les obres d'ampliació del celler comunal de la dita entitat, determinà cedir-les al mestre d'obres Josep Fortuny Ferrando, d'aquesta vila.

Tenim entès que posat ja d'acord el concessionari amb l'arquitecte senyor Cesar Martinell, dilluns vinent es començarà la remoció de terres per a dur a terme aquesta obra a la major breutat possible.

* * *

V.L ázaro-Dentista
Carrer Dr. Robert, 13-Vendrell
Consulta tots els dies
Els dimarts a l'Arboç del Penedès
CARRER MAJOR, 41

* * *

Cine Tívoli.—Demà, tarda i nit: «Noticiari Eclair Journal», el vodevil musical «Coctail de besos» i la producció «Gangsters del aire».

Dilluns: Sessió vermut amb «El mancebo de botica», la producció «Ha entrado un Fotógrafo» acabant amb una cinta documental.

* * *

SECCIO RELIGIOSA

Demà a les nou, missa solemne; a dos quarts de quatre, ensenyança del Catecisme. A les cinc, Exposició del Santíssim, Rosari, Trisagi cantat, processó de Minerva i Reserva.

Dimarts: a dos quarts de vuit, exercicis del dia 19 a Sant Josep.

Tots els dies de la setmana menys el dijous i el dissabte hi haurà Via-Crucis

Butlles: Es despatxen a la Rectoria, Sacristia i Col·legi dels G.G. Carmelites.

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Un nen fill de Lluís Coll Freixas i de Teresa Reixach Fortuny, Santa Anna 126.

Matrimonis: Cap.

Defuncions: Rosa Tremol Martí, de 72 anys, G. Hernandez, 47.

IMP. RAMON-RAMBLA 4 DE MARÇ-VENDRELL

Es ven el més modern i acreditat Bar de Tarragona "BAR BLAU" per no poguer-lo atendre personalment el seu propietari. Preu de ganga. Raò en aquesta administració.

ES VEN
el platan del carrer 14 d'Abril, Ofertes a la Secretaria de l'Ajuntament.

SASTRESES
Es ven una màquina de cosir marca Singer, quasi nova i apropiada per les labors de sastresa. Es ven per la meitat del seu preu. Donaran raò a la impremta d'aquest setmanal.

CARBONERIA DE
JOSEP VIDAL
J. MARCÉ 33

Carbons vegetals
envasats i a granel
Ovoides (boles d'antracita)
especials per a estufes, Salamandres i calefaccions a 5'50 ptes. els 40 kgs.
Antracita anglesa
a 6,50 6'50, 7, 7'50 i 8 ptes. els 40 kgs.
Carbó de remolta (orujo) per a brasers